

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Beskæftigelsesudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. marts 2015
Kontor: Budget- og planlægnings-
kontoret
Sagsbeh: Ane Røddik Christensen
Sagsnr.: 2015-0032/01-0006
Dok.: 1526616

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 195 (Alm. del), som Folketingets Beskæftigelsesudvalg har stillet til justitsministeren den 4. marts 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anni Matthiesen (V).

Mette Frederiksen

/

Johan Kristian Legarth

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 195 (Alm. del) fra Folketingets Beskæftigelsesudvalg:

”Nogle medarbejdere i Kriminalforsorgen fortæller, at de har et godt samarbejde med kommunerne med hensyn til, hvad de mangler for, at sagen kan gøres færdig i forhold til fremtidig forsørgelse. Sagen er dog lukket i kommunen under afsoning, og de kan ikke bevilge midler til f.eks. speciallægeundersøgelse eller behandling mv. Fængslet går kun ind i behandling af akutte ting. Vil ministeren tage initiativ til, at der bliver økonomisk mulighed for behandling under afsoning f.eks. med psykolog, psykiater, tandbehandling og andre områder, så de indsatte kan være klar til arbejdsmarkedet ved løsladelsen og dermed have mindre risiko for at vende retur til fængslet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen kan oplyse, at der i 2014 blev påbegyndt en systematisk afdækning af indsatte behov i form af udarbejdelse af afsoningsplaner. Endvidere kan det for så vidt angår misbrugsbehandling oplyses, at der i kriminalforsorgens institutioner gælder en behandlingsgaranti, således at alle, der skønnes eget og motiveret til behandling, skal tilbydes dette.

Hvis en indsat udtrykker ønske om behandling mod stofmisbrug, eller hvis der i forbindelse med udarbejdelse af afsoningsplanen er identificeret behov for behandling, et misbrug af ulovlige stoffer eller alkohol og lignende, tilbydes en kvalificeret behandling for dette.

Om sundhedsbetjeningen i kriminalforsorgen generelt kan det oplyses, at behandlingen af syge indsatte, herunder personer med behov for psykiatrisk assistance, som udgangspunkt skal varetages af det almindelige behandlingssystem, der råder over et differentieret behandlingstilbud, som muliggør, at den enkeltes individuelle behandlingsbehov imødekommes bedst muligt.

Såvel økonomiske som sikkerhedsmæssige hensyn har dog medført, at der er etableret en sundhedsordning i kriminalforsorgens fængsler og arresthuse. Eksempelvis har alle fængsler tilknyttet en psykiater, typisk på konsulentbasis et bestemt antal timer om ugen. De fleste fængsler har tillige tilknyttet en psykolog, også typisk på konsulentbasis. Endvidere har de største fængsler en tandlægeklinik, hvor en praktiserende tandlæge fra lokalområdet er til stede nogle timer om ugen.

Indsatte, som udstår fængselsstraf eller forvaring og skal opholde sig i en institution under kriminalforsorgen i 3 måneder eller derover, har ret til tandbehandling, hvortil der efter lov om offentlig sygesikring og regler udstedt efter denne ydes tilskud af den offentlige sygesikring. Andre indsatte har ret til nødbehandling, det vil sige tandbehandling, som ikke kan udsættes til efter den indsatte løsladelse, og som efter en tandlægefaglig vurdering er nødvendig på grund af smerter, andre gener eller af hensyn til den indsatte helbredstilstand.

Institutionen afholder udgiften til tandbehandling, i det omfang udgiften ikke afholdes af den offentlige sygesikring eller lignende, og den indsatte ikke selv har midler til at afholde udgiften, hvis tandbehandlingen efter en tandlægefaglig vurdering er rimelig i forhold til den pågældendes tandstatus ved indsættelsen, hvis det efter en tandlægefaglig vurdering findes påkrævet at udføre behandlingen, og hvis behandlingen ikke uden ulempe kan afvente den indsatte løsladelse.

Institutionen kan helt eller delvist afholde udgiften til behandling i videre omfang, hvis der er tandlægefaglig indikation herfor, og ganske særlige behandlingsmæssige eller pædagogiske grunde i det enkelte tilfælde taler herfor. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis den indsatte tandstatus er af en sådan karakter, at det har indflydelse på den pågældendes mulighed for at skaffe sig arbejde ved løsladelsen.

For så vidt angår tilbud om mere specifikke recidivhæmmende indsatser såsom manualbaserede, adfærdsregulerende programmer er det reguleret gennem afsoningsplanen og den risiko- og behovsvurdering, der ligger til grund for denne. Dog er der et begrænset antal instruktører til rådighed, og det kan ikke garanteres, at alle, der vurderes at have behov for et givent program, får mulighed for at gennemføre et sådant.

Det forventes, at afsoningsplanerne på baggrund af en evaluering i slutningen af 2016 vil kunne give et billede af, i hvilket omfang klienternes behov dækkes under afsoning.”